

ז. בתפלת "אבינו מלכנו" אמר "מחה והעבר פשעינו וחטאתינו" (י).

ח. בעל קורא מיוחד מצדיקים נסתרים קרא בתורה בימים הנוראים ובר' פרשיות (ג).

ט. דרש קודם תקיעת שופר (ד).

י. לא מחה על העונים על ברכת השופר "ברוך הוא וברוך שמו" (טו).

יא. בתקיעת תשר"ת דישיבה הקריא^{טז} "שברים תרועה" בבת אחת, ובעמידה

(טו) בשו"ת מהר"ם שיק חאו"ח סימן נ"א נתעורר מהג"ר יעקב שלום סופר ז"ל [בנו של רבי פישל ז"ל] מתלמידי רבינו ז"ל אודות מה שהעולם נוהגין לענות "ברוך הוא וברוך שמו" על ברכת השופר. והוסיף בתמיהתו: "שגם בבית מדרשו*" של מרן הגאון בעל חת"ס שמע ג"כ שהיו עונים ומרן זצלה"ה לא מחה בהן". [עיין ברכ"י סימן רי"ג אות ג'].
אוצר החכמה

(טז) יש לציין מה שכתב הג"ר הלל ל"ש ז"ל בספרו משכיל אל דל כלל ג' פרט ב' בהערה: "דכירנא ממורי הגאון רשכבה"ג בעל חת"ס זללה"ה שאמר בדרך צחות מדוע תק"ש דוקא הרב שבעיר הוא הוא המקרה להתקוע, הלא עבודה זו גם אחר יכול לעשות, אלא טעם הדבר, שאם אחד מהמון עם יהיה המקרה ויראה התפילות הנדפסים במחזורים עם שמות המלאכים ידמה בדעתו שרק טעם זה הוא יסוד של מצות תק"ש, ורק עפ"י כונה זו יקרה לתוקע, משום שלדעתו מי שאינו תוקע עפ"י כונה זו לא קיים מצות שופר כלל, ובאמת לבבי לא כן ידמה, כי מי עמד בסוד ה', ואמרתי אחכמה והוא רחוקה ממני, מש"ה היתה התקנה שיהיה המקרה רק

(יב) ולא כהמג"א סימן תקפ"ד ס"ק ג' שיש להקדים "חטאתינו" ל"פשעינו", דרשות י"ד ע"ב סוד"ה נושא.

(יג) זה לשון הגר"י ווייס ז"ל ראב"ד ווערבויה בספרו "אבני בית היוצר" ח"ב סימן כ"ה: אוצר החכמה הצדיק וחסיד התמים מו"ה יוסף לעצטע זצ"ל תלמיד מובהק למרנא הגאון מהר"ם ברבי זצ"ל [אב"ד פרעשבורג משנת תקכ"ד עד ה' אב תקמ"ט] הוא היה מצדיקים בנעלם, והוא היה קורא בתורה בימים נוראים וד' פרשיות לפני מרנא בעל הח"ס זצ"ל בלי קבלת פרס, וקריאתו היה בדקדוק גדול לקרות כנקודתן וכהלכתן, ומסדר קריאתו היה משמעות להכתובים ע"פ דרשות חז"ל, והיה נזהר מאד בטעמי הפסוקים והיו הנקדנין כוספ"ם אותו על כך לשמוע ממנו קריאתו בספר התורה. גם מירר יוסף לבכות בכיה רבה ביום צום הקדוש והנורא יום הכיפורים בעת קרא פרשת אחרי מות על אובדהון דצדיקיא", ראה עוד שם מגדולתו. רבי יוסף שחל"ח י"ח שבט תקפ"ב.

(יד) לקחב"ח עמוד תי"ז.

(*) כוונתו לברכת מגילה כי בפורים התפלל בבית מדרשו, ובר"ה התפלל בבית הכנסת הגדולה.

